

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Zup 152920 23 Zupž
Brčko, 15.03.2023. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po predsjedniku suda Damjanu Kaurinović, povodom zahtjeva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku podnesenog od strane predlagača I.Š., advokata iz B., na osnovu odredbe člana 15. Zakona o zaštiti prava na suđenje u razumnom roku („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 2/21), odlučujući o žalbi predlagača, podnesenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Srr 152920 22 Srr od 14.02.2023. godine, dana 15.03.2023. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Odbija se kao neosnovana žalba predlagača I.Š., advokata iz B. i potvrđuje rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Srr 152920 22 Srr od 14.02.2023. godine.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Srr 152920 22 Srr od 14.02.2023. godine, odbijen je kao neosnovan zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku u predmetu broj 96 o K 139685 21 Kpp 2. U obrazloženju rješenja prvostepeni sud navodi da je nakon uvida u krivične spise i u navode sudije koji je postupao u ovom predmetu, utvrdio da je pomenuti predmet kao faza određivanja pritvora završen, te da sudija koji je postupao u ovoj fazi postupka nije ovlašten da postupa u daljem toku postupka, tako da isti ne može odlučivati ni o zahtjevu za isplatu nagrade advokatu I.Š. kao braniocu osumnjičenog u tom predmetu. Nadalje, sud je utvrdio da krivični postupak protiv optuženog E.H. nije pravosnažno okončan, odnosno, da još uvijek ne postoji pravosnažna sudska odluka na osnovu koje bi advokat I.Š., kao branilac po službenoj dužnosti osumnjičenog, ostvario pravo na isplatu nagrade za zastupanje osumnjičenog u ukupnom iznosu od 1.176,00 KM. Takođe, utvrđeno je da je aktivnost suda bila u skladu sa odredbama Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20) i da u konkretnom slučaju nema osnova za primjenu člana 185. stav 4. pomenutog zakona, jer branilac ne traži naknadu nužnih troškova postavljenog branioca, već isplatu nagrade branioca i to unaprijed prije donošenja pravosnažne odluke. U konačnom, sud je istakao da je odredbama članova 30. i 31. Odluke o naknadi troškova krivičnog postupka prema Zakonu o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, br. 11/08 i 2/21) takođe propisano da branilac osumnjičenog, odnosno optuženog, isplatu nagrade za zastupanje može tražiti tek nakon donošenja pravosnažne presude, koje u konkretnom slučaju još uvijek nema, zbog čega se ne može ni dati nalog za isplatu sredstava iz budžeta, te advokat I.Š., zahtjev za isplatu nagrade njemu kao braniocu može tražiti tek nakon pravosnažne odluke u krivičnom predmetu broj 96 o K 137372 22 K.

Protiv navedenog rješenja žalbu je blagovremeno podnio predlagač, advokat I.Š. (u daljem tekstu predlagač), u kojoj je u bitnom istakao da je pravni stav koji je iznesen u pobijanom rješenju logički nemoguć i krajnje iznenađujući sa aspekta primjene vazećih propisa, zbog čega postavlja nekoliko pitanja i to ako je predlagač branilac u predmetu, određen na osnovu rješenja prvostepenog suda broj 96 o K 139685 21 Kpp 2 od 07.07.2021. godine, zašto mu nikada nije dostavljen poziv ili bilo koje pismeno za aktivan predmet; da li je optuženom u predmetu broj 96 o K 139685 21 Kpp ugroženo pravo na odbranu i slobodan izbor branioca; ako predlagač više nije branilac u predmetu zašto mu nikada nije dostavljeno rješenje kojim se razrješava dužnosti branioca; ako predlagač više nije branilac u predmetu zašto mu nikada nije plaćeno po troškovniku od 10.03.2022. godine; da li je pobijanim rješenjem na posredan način donesena presuda i u predmetu broj 96 o Mals 152208 22 Mals po tužbi predlagača radi isplate naknade troškova; te ako je predlagač branilac u predmetu zašto ne dobija poziv, a ako nije branilac, zašto nije donesena odluka povodom zahtjeva za naknadu troškova podnesenog prije više od godinu dana. Predlagač još jednom ukazuje na to da se navedeni predmet nalazi na rješavanju pred prvostepenim sudom, a u pobijanom rješenju mu nije odgovoreno zašto u tom predmetu, ako je branilac, ne dobija poziv ili ako nije branilac, odluku povodom zahtjeva za naknadu troškova, te da zbog ovog razloga ima jedinu mogućnost da na osnovu relevantnih zakonskih odredaba podnese tužbu u parničnom postupku. Na kraju, predlagač navodi da je moguće donijeti odluku suda u razumnom roku jer ne postoje razlozi koji bi opravdali ovakvu dinamiku, te se po njegovom mišljenju u ovom slučaju radi o ekstremnoj povredi prava predlagača na donošenje sudske odluke u razumnom roku, što je i ustavno pravo, zbog čega je došlo i do povrede člana 2. stav 2. i člana 2. stav 3. tačka e) Ustava Bosne i Hercegovine, odnosno člana 6. i člana 13. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. Predlaže da predsjednik Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine usvoji žalbu i pobijano rješenje preinači ili ukine.

Žalba predlagača nije osnovana.

Odredbom člana 4. stav 1. Zakona o zaštiti prava na suđenje u razumnom roku (Imaoci prava na suđenje u razumnom roku) propisano je da stranka u sudskom postupku koja smatra da nadležni sud nije odlučio u razumnom roku o njenom pravu, obavezi ili optužbi za krivično djelo, ima pravo na zaštitu svojih prava i korištenje pravnih sredstava shodno odredbama ovog zakona. Međutim, odredbom člana 20. stav 1. tačka f) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisano je da su stranke u krivičnom postupku tužilac i osumnjičeni, odnosno optuženi. Nije sporno da su troškovi krivičnog postupka sporedan, ali obavezan predmet krivičnog postupka u našem krivičnoprocesnom zakonodavstvu. Prema tome, advokat kao branilac po službenoj dužnosti u krivičnom postupku nema svojstvo stranke povodom zahtjeva za naknadu troškova odbrane i nije imalac prava na suđenje u razumnom roku, što žalbu čini neosnovanom.

Ipak, ovaj sud naglašava da je advokat I.Š., u krivičnom predmetu koji se u fazi istrage vodio pod poslovnim brojem 96 o K 139685 21 Kpp 2, rješenjem prvostepenog suda broj 96 o K 139685 21 Kpp 2 od 07.07.2021. godine imenovan kao branilac po službenoj dužnosti tada osumnjičenom E.H. iz B. (sada optuženom u predmetu koji se u fazi glavnog pretresa vodi pod poslovnim brojem 96 o K 137372 22 K). Prema odredbama člana 199. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine nagradu i nužne izdatke branioca dužno je da plati zastupano lice, osim ako po odredbama ovog zakona nagrada i nužni izdaci branioca padaju na teret

sredstava suda. Zbog toga, u konkretnom predmetu nema procesnih smetnji da se o zahtjevu branioca postavljenog po službenoj dužnosti, od strane suda, odluči posebnim rješenjem. Dakle, ako je advokat I.Š. postavljen od strane suda za branioca po službenoj dužnosti, a nakon toga razriješen dužnosti branioca odlukom istog suda, principi ekonomičnosti i efikasnosti postupka nalažu da se o troškovima branioca odluči odmah nakon njegovog razrješenja (član 49. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine). U navedenoj pravnoj situaciji troškovi odbrane u svakom slučaju padaju na teret budžetskih sredstava suda, s obzirom da je advokat imenovan kao branilac po službenoj dužnosti od strane suda. Sudu su na raspolaganju svi podaci o visini troškova koji su navedeni u podnesku advokata I.Š. od 09.03.2022. godine, a zaprimljeni u sud 10.03.2022. godine. Na ovaj način se utvrđuje tačan iznos dijela troškova krivičnog postupka, a tek presudom ili rješenjem o okončanju prvostepenog krivičnog postupka donosi se odluka ko snosi i koliko ukupno iznose svi troškovi krivičnog postupka (član 186. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine). U suprotnom, razriješeni branilac postavljen po službenoj dužnosti, od strane suda, može doći u procesnu situaciju da pobija prvostepenu presudu zbog odluke o troškovima krivičnog postupka, što nepotrebno komplikuje i odluku suda o glavnom predmetu krivičnog postupka.

S obzirom na navedeno valjalo je odlučiti kao u dispozitivu rješenja na osnovu odredbe člana 15. stav 6. Zakona o zaštiti prava na suđenje u razumnom roku.

PREDSJEDNIK SUDA

Damjan Kaurinović